

РЕШЕНИЕ

№ 9101

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2859** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел "Оперативни дейности" – С., Дирекция "Оперативни дейности" при Главна дирекция "Фискален контрол" (ГДФК) в ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), чрез юрк. Й. Й., срещу Решение № 5462/18.12.2024 г., постановено по НАХД № 7921/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 755405-F745852/12.02.2024 г., издадено от началник на отдел "Оперативни дейности", дирекция "Оперативни дейности" – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция "Фискален контрол" (ГДФК), с което на "Лидл България ЕООД енд КО" КД е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 лева на основание чл. 278б, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Й., която моли да се уважи жалбата, като бъде отменено оспореното решение и потвърдено НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация в съдебно заседание се представлява от адв. Т., който моли за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна. В представени писмени бележки развива съображенията си за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на разноски.

Представителят на софийска градска прокуратура, прокурор Ю., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, I-ви касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел, че на 19.10.2023 г. на граничен контролно-пропускателен пункт В. – Д. мост 2 е извършена проверка на декларираните стоки при преминаването им през пункта. С УНП № 2023101910113 са декларирани стоки, като за извършеното преминаване е съставен протокол № 050902797125_1. На 20.10.2023 г. при извършена проверка на разтоварване и получаване на стока от "Лидл България ЕООД енд КО" КД в [населено място] поле, е установено разминаване между декларираните и установените при проверката стоки. За установените обстоятелства е съставен и Протокол № 050902797125_1/19.10.2023 г.

За извършено от "Лидл България ЕООД енд КО" КД административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК е съставен АУАН и въз основа на него е издадено Наказателно постановление (НП) № 755405-F745852/12.02.2024 г. от началник на отдел "Оперативни дейности" - С., Дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" (ГДФК) при ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), с което на "Лидл България ЕООД енд КО" КД е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 лева на основание чл. 278б, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил оспореното решение с което отменил Наказателно постановление (НП) № 755405-F745852/12.02.2024 г. Съдът е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от териториални и материално компетентни органи. За да отмени оспореното пред него НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени по тежест нарушения на процесуалните правила при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, възпроизведени и в наказателното постановление, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице до степен да не може да разбере кога, къде и какво нарушение е извършило. При съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото липсва пълно и точно описание на извършеното нарушение и на обстоятелствата, при които е извършено. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящата касационна инстанция, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

В случая дружеството ответник в настоящото производство е санкционирано за административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5. Те въвеждат задължение при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърди получаването на

стоката най - късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Действително в случая е недостатъчно пълно описание в АУАН и НП на обстоятелствата около декларирания превоз. Несъответствието между декларираната стока и установената на място при проверката е по отношение на количеството стока. Но не е посочено, че същата е стока с висок фискален риск. Не е посочен и кодът на стоките по комбинираната номенклатура от който да се създаде индиция, че стоката е такава, както и да се извърши проверка дали действително стоките са с висок фискален риск. Това препятства съда да извърши дължимата проверка следва ли процесните стоки да бъдат квалифицирани като стоки с висок фискален риск, респ. налице ли е неизпълнение на задължението на дружеството вменено с нормата на чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Липсата на посочените реквизити съставлява основание за отмяна на процесното НП, поради допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Предвид това се споделят, в тази част и съображенията на въззивния съд, поради което и касационната жалба се явява неоснователна, а оспореното решение правилно, поради което и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, ответника по касация има право на присъждане на направените по делото разноски. Съдът намира, че е направено искане за присъждането им, но след като не са представени доказателства за реалното им извършване, такива не следва да се присъдят.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5462/18.12.2024 г., постановено по НАХД № 7921/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.